

ی می دق کبس توافق نی قارع و نی ندم

نآلا. دنه دروآ نی تسردم ل ت ای اور باتک زا دنه دیشک تمحز اقآ. می سریم «یور» هب :داتسا اب دروخرپ رد نی قارع اب نی ندم ی می دق شور فال تخا» مان هب تسه ی ناو نع هی کدف رد. می ناوخی م. هدوب فال تخا نی هک دنی بی می دری گی م سنا مدآ ی تقو. «تائارق هوجو و حج رکذ و ٲروثأم تائارق ار یده اوش اج نآ رد. دنی ناوخب ه ل صوح اب ار نآ دی تفر لز ن م هب ی تقو ه ل ل ااش نا. تسا ی بوخ ه ح فص ی تح. دوبن هشقان م ه ل م اعم یاضف. دوب تنس ه ل م اعم یاضف. هندی م یاضف رد آسا سا هک ماهدروآ روح کی آ ل صا. دوبن تروص نی هب قارع رد یلو. دوب هدمآ ادعب تاجاج تحا. دوبن مه هج ح ل رکذ یاضف. دادراق مه لم کم ار ود ره لاع تم یادخ م نی بی می م نی کی می شرکف هک نم. دوب ی صاخ یاضف و کاک ط صا م دوب هدرک ضرع رتولج؛ دن رادن راک چه؛ دادراق اهنآ یراگدنم و تنای ص ل صا یارب ار نی ندم کبس دی امرفی می هی آ شرس تشپ روطچ سپ، ی ناوخی می «نی سای لآ یل مالس» هک وت دی وگب عفان هب رود ار اه فرح نی دی وگی می؟ ده دی می ی باوج هچ وا بْخ. دن دوب هتفرگ وا هب هک تسا یلاکشا نامه؟! «هنا» رد نم. مرادن یراک اه فرح نی هب رگی دنه دن ناو خ تروص نی هب ترضح ی تقو؛ می راد دنس ام؛ زیرب اقارع ل هأ ای یو». م نی کی م فرصت، دسری م عراش هب و مراد دنس و ماهدی نشخیش زا هک یزیچ. ^[1] «نآرق ل ی ف نوسی ق ت

تسا ع م مه نی سای لال: درگاش

زا. دراد ثحب اهنآ ردقچ. تسا یرگی دی مس. تسا سای لال یارب ی مس «نی سای لال»، هن :داتسا یادخ هک یی اه ت فاطل و نآرق هی ضق هک دم هف ی م دنک لمأت اهنآ یور یسک. تسا اه ثحب نی رت اب یز زاب و ثحب نارازه و اهدص یارب هت شاذگ ل خ دم کی. دراد یه اگ تسد و مد هچ هدرپ راک هب نآ رد لاع تم دنی بب ار «نی سای لال» نی مه. دی دج ی اهاضف ندش

(۱/ ۱۴۸) ع بس لال تاءارق ل ی ف نایب لال عماج ^[1]